

IN BALANS

THUIS WERK

PRIVÉ Waren het de ridderverhalen uit haar jeugd of stak een heimelijk verlangen naar het eenvoudige buitenleven de kop op? Hoe dan ook, toen Eva Coppens (57) negen jaar geleden haar dertienjarige zoon naar boogschietles bracht, stond ze in no-time ook zelf met pijl en boog op het veld. 'Oh, heb je een wedstrijd?', is inmiddels de standaard reactie van collega's als ze vraagt of ze vroeg visite mag lopen. Eva schiet ook 3D wedstrijden, vaak in de Brabantse of Limburgse bossen. Doel: van foam gemaakte dieren raken. Hoe dichterbij de kern, hoe meer punten. Ze draagt hierbij de juiste uitrusting, zoals armbeschermer en handschoen. Traditioneel boogschieten – zonder stabilisator en richtmiddelen – vereist concentratie en de perfecte houding, want elke houdingsfout leidt tot een slechter schot. Maar het grootste goed is focus. Net als in haar werk.

WERK Als longarts in het Alrijne staat Eva oog in oog met allerlei longaandoeningen; van longkanker tot tuberculose. Longzorg vereist technische kennis, praktische vaardigheden en gepuzzel. Dat past haar goed. Een dag loopt altijd anders dan je denkt. Gelukkig heeft ze snel goed overzicht in complexe situaties, vindt ze een rustpunt van waaruit ze handelt. Kijken, richten en schieten, dat dus. Gericht gaat ze de grootste boosdoener te lijf: nicotine. Als het toch eens afgelopen zou kunnen zijn met roken en vaperen; een vurige wens die ze deelt met alle longartsen. Na een hectische dag in het ziekenhuis zoekt ze het liefst rust en verstillig buitenhuis. Gewapend met pijl en boog de natuur in, zo hervindt ze haar balans.